

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société BP France

Tožena stranka: Ministre de l' conomie, des Finances et de la Souverainet  industrielle et numérique

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe členov 17 in 18 Direktive 2009/28/ES ⁽¹⁾ ter člena 30 Direktive 2018/2001 ⁽²⁾ razlagati tako, da je namen mehanizmov za spremljanje masne bilance in nacionalnih ali prostovoljnih sistemov, ki jih določajo, le oceniti in utemeljiti trajnost surovin in biogoriv ter njihovih mešanic, in zato niso namenjeni zagotavljanju okvira za spremljanje in sledljivost deleža energije iz obnovljivih virov v končnih proizvodih, ki nastanejo pri soproizvodnji, ter posledično harmonizaciji upoštevanja deleža energije, ki ga vsebujejo taki proizvodi, za namene iz člena 17(1)(a), (b) in (c) Direktive 2009/28/ES ter člena 25 in člena 29(1), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c) Direktive 2018/2001?
2. Ali v primeru nikalnega odgovora na prejšnje vprašanje iste določbe nasprotujejo temu, da drŹava članica za določitev količine HVO, ki jo je treba ohraniti kot vpis v evidence blaga, ki jo morajo gospodarski subjekti voditi za določitev spodbujevalnega davka v zvezi z vključitvijo biogoriv, plačanega v tej drŹavi,  e je deleŹ energije iz obnovljivih virov v gorivih, sproščenih v porabo v koledarskem letu, niŹji od nacionalnega ciljnega deleža vključitve energije iz obnovljivih virov v promet, ob prejemu uvoza goriv, ki vsebujejo HVO, proizvedenih v drugi drŹavi članici v okviru postopka soproizvodnje, v prvo nacionalno davčno skladišče zahteva, da se opravi fizikalna analiza vsebnosti HVO v teh gorivih, tudi  e obrat, v katerem so bila ta goriva proizvedena, uporablja sistem masne bilance, potrjen s prostovoljnim sistemom, ki ga Komisija priznava kot celovito ureditev?
3. Ali pravo Unije, med drugim določbe člena 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije, nasprotuje ukrepu drŹave članice, kakršen je opisan v točki 14 te odločbe, v skladu s katerim po eni strani goriva, ki vsebujejo biogoriva, pridobljena s soproizvodnjo v rafineriji na njenem ozemlju,  e so sproščena v porabo v tej drŹavi članici neposredno iz obrata, niso predmet take fizikalne analize, in v skladu s katerim po drugi strani ta drŹava članica za določitev vsebnosti biogoriva ob iznosu iz obrata pod posebnim davčnim nadzorom ali nacionalne davčne enote sprejme vsebnost biogoriva, ki se lahko za davčne namene razdeli med potrdila o vsebnosti, izdana za neko obdobje, da se na podlagi povprečne mesečne vključitve enote ali obrata oceni vsebnost biogoriv izvoza ali sprostitev v porabo v sektorjih, ki niso prometni?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL 2009, L 140, str. 16).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (prenovitev) (UL 2018, L 328, str. 82).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vloŹilo Tribunale di Milano (Italija) 3. oktobra 2022 – C. Z., M. C., S. P. in drugi/Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA, Acciaierie d'Italia SpA

(Zadeva C-626/22)

(2023/C 15/28)

Jezik postopka: italijanščina

PredloŹitveno sodišče

Tribunale di Milano

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožече stranke: C. Z., M. C., S. P. in drugi

Tožene stranke: Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA, Acciaierie d'Italia SpA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo 2010/75/EU ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja), zlasti uvodne izjave 4, 18, 34, 28 in 29 ter člene 3(2), 11, 12 in 23 [te direktive], ter načelo previdnosti in varstva zdravja ljudi iz člena 191 PDEU in člena 174 PE[S] razlagati tako, da ima država članica z izvajanjem nacionalnega zakona možnost določiti, da je ocena zdravstvene škode akt, ki ni povezan s postopkom za izdajo in ponovno preverjanje celovitega okoljskega dovoljenja – v obravnavani zadevi [decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri (DPCM) (uredba predsednika Sveta ministrov; v nadaljevanju: DPCM) iz leta 2017 –, njegova izdaja pa nima nujno samodejnih učinkov glede hitre in učinkovite obravnave s strani pristojnega organa v okviru postopka ponovnega preverjanja celovitega okoljskega dovoljenja/DPCM, zlasti če rezultati tega preverjanja pokažejo nesprejemljivost zdravstvenega tveganja za številne prebivalce, na katere vplivajo emisije onesnaževal; ali pa je treba Direktivo razlagati tako, da (i) se lahko dopustno tveganje za zdravje ljudi oceni z znanstveno epidemiološko analizo; (ii) mora biti ocena zdravstvene škode interni akt v postopku izdaje in ponovnega preverjanja celovitega okoljskega dovoljenja/DPCM ter njegov nujni predpogoj, zlasti pa jo mora pristojni organ nujno, učinkovito in hitro obravnavati pri izdaji ali ponovnem preverjanju celovitega okoljskega dovoljenja?
2. Ali je treba Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja), zlasti uvodne izjave 4, [15], 18, 21, 34, 28 in 29 ter člene 3(2), 11, 14, 15, 18 in 21 razlagati tako, da mora država članica z izvajanjem nacionalnega zakona določiti, da morajo biti v celovitem okoljskem dovoljenju (v obravnavani zadevi celovito okoljsko dovoljenje iz leta 2012, DPCM 2014, DPCM 2017) vedno obravnavane vse snovi, ki so predmet emisij, ki so znanstveno znane kot škodljive, vključno s frakcijami PM 10 in PM 2,5, ki izhajajo iz naprave, ki je predmet ocenjevanja; oziroma ali je treba Direktivo razlagati tako, da mora celovito okoljsko dovoljenje (upravni sklep o odobritvi) vsebovati samo onesnaževala, ki so *a priori* določena zaradi narave in vrste industrijske dejavnosti, ki se opravlja?
3. Ali je treba Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja), zlasti uvodne izjave 4, 18, 21, 22, 28, 29, 34 in 43 ter člene 3(2), 25, 11, 14, 16 in 21 razlagati tako, da lahko država članica z izvajanjem nacionalnega zakona za industrijsko dejavnost, ki povzroča resno in veliko tveganje za varstvo okolja in zdravje ljudi, podaljša rok, določen upravljavcu za prilagoditev te industrijske dejavnosti izdanemu dovoljenju z izvajanjem v dovoljenju določenih ukrepov in dejavnosti za varstvo okolja in zdravja, za približno sedem let in pol od prvotno določenega roka in v celoti za enajst let?

⁽¹⁾ UL 2010, L 334, str. 17.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Köln (Nemčija) 4. oktobra 2022 – AB/Finanzamt Köln-Süd

(Zadeva C-627/22)

(2023/C 15/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Köln